

JURYRAPPORT

Gedichtenwedstrijd Cultureel Café Wageningen, 1 april 2009
Laurens van der Zee (voorzitter), Simon Mulder, Wijnand Steemers
Presentatie Laurens van der Zee

Dames en heren,

Namens de drie dichters die de jury van deze gedichtenwedstrijd vormen, spreek ik mijn waardering uit voor het feit dat het Cultureel Café deze wedstrijd heeft uitgeschreven. Wij houden ervan wanneer onze stiel serieus wordt genomen, dichters kunnen wat ons betreft niet vaak genoeg in de schijnwerpers staan. Ze hebben immers een heleboel te zeggen.

We danken ook de vele inzenders. Zij hebben gedichten geschreven en hebben zich door mee te doen aan een wedstrijd kwetsbaar opgesteld, hun nek uitgestoken, ook al werd hun werk in volstrekte anonimiteit beoordeeld. Dat het in de vorm van een wedstrijd moest vonden wij minder prettig, het brengt voor de inzenders spanning met zich mee en in zekere zin ook voor ons als juryleden: éven werden wij de oordeelaars over ‘goed’ en ‘kwaad, over ‘boven de maat’ en ‘onder de maat’.

Dat dichters, en niet citymanagers of feestliederenschrijvers als jury werden aangesteld, heeft tot gevolg gehad dat de inzendingen op hun **poëtisch gehalte** zijn gewogen, en niet, bijvoorbeeld, op hun eventuele kracht als slagzin voor het bestrijden van De Crisis, of als materiaal voor feestliederen op Wageningen met het oog op de viering van 750 jaar stadsrechten in 2013. Er zit behoorlijk wat materiaal bij dat op andere dan poëtische merites nogmaals zou kunnen worden doorgelezen, bijvoorbeeld door een liedschrijver, om alsnog ergens te kunnen stralen. Wij gunnen het dit genre ingezonden teksten van harte, maar ze zijn bij ons niet in de prijzen gevallen als zij het ‘poëtisch gehalte’ misten!

Wij zijn drie verschillende dichters, gelukkig maar, maar het aardige is, dat wij elkaar direct vonden in onze herkenning van het (al eerder aangestipte) poëtisch gehalte. Soms hadden we verschillende smaken, maar steeds waren wij het er over eens dat wij verrast wilden worden, dat onze poëtische snaar - een wellicht wat overontwikkelde, overgevoelige en nerveuze snaar - in trilling zou worden gebracht. Het hoefde niet te rijmen, het hoefde geen perfect Nederlands te zijn, het mocht kort zijn, het mocht lang zijn: als het ons maar intrigeerde, raakte of verraste. Natuurlijk moest het op de een of andere manier over Wageningen gaan, maar het thema “De schoonheid en de geschiedenis van Wageningen” vonden wij eigenlijk zó’n verwarrende combinatie, dat wij aan geen enkel gedicht de eis hebben gesteld al deze thema’s in gelijke mate te behandelden. En als het dat wel deed was het, met uw welnemen, meestal een draak.

Uitslag

Wij geven hieronder onze notities over het gedicht dat ons van elke dichter het meest aansprak, en op grond waarvan wij zijn gekomen tot een eervolle vermelding en tot de derde, tweede en eerste prijs. Zoals gezegd zijn de gedichten zonder auteursvermelding aan ons voorgelegd; elke dichter werd voorgesteld door een nummer. Pas nu, bij de prijsuitreiking, is de identiteit van de schrijvers aan ons onthuld. Een verrassing!

Eervolle vermelding

Dichter nr. B 17: Kees Does (niet aanwezig) met het gedicht *Wageningen toen en nu*.

Onze notities: Een geestig *light verse*. Hulde hoe het een historisch thema behandelt. Een echt stadsgedicht dat een rol mag spelen in de viering van Wageningen 750: met behoorlijk vakmanschap in elkaar gezet.

Derde prijs

Dichter nr. 19: Susanne Warmerdam, met het gedicht *De ontmoeting op het hart van die oude stad*.

Tot onze verrassing is dit gedicht geschreven door een jonge deelneemster. Zoals uit onze notities blijkt was dit een intrigerende inzending en waren wij zeer benieuwd naar de identiteit van de maker.

Onze notities: Een gedicht dat bij eerste indruk 'anders' is, misschien zelfs onbeholpen te noemen. Maar: Merkwaardig en mooi tegelijk, met een slotzin die ons de adem benam. Beeldend, een archaische spelling, rammelend op een leuke manier. Wie zit er achter dit gedicht!!

Tweede prijs

Dichter 4: Lydia Wubbenhorst, met het gedicht *Boomhuwelijk*.

Vanavond met vakmanschap gepresenteerd door deze ervaren schrijfster.

Onze notities: Mooi thema: trouwende eiken. Hippiesfeer in zingende taal die aan Gorter doet denken, mooi lopend, aansprekend door zijn eenvoud van woorden, een intellectueel tintje, een wereld van zomerzothed en verliefdheid, beschreven met melancholie en sympathie. De Wageningse uiterwaarden en de Berg zijn op een natuurlijke manier hierin verweven. Mist net dat abstracte dat voor de lezer nog wat te raden, te ontdekken overlaat. Maar zeer fraai!

Eerste prijs

Dichter nr. 15: Merijn Schipper, op grond van het derde gedicht uit de door hem ingezonden cyclus: *Pas heel laat zag ik haar...*

Onze notities: Een gedicht, en dit geldt voor meerdere gedichten van dezelfde schrijver/schrijfster, dat bij herlezing spankracht houdt, een uitzondering onder de inzendingen. Persoonlijke zeggingskracht, een subtiele verwijzing naar de Rijn en naar de typisch Wageningse Holle Weg. De schrijver neigt naar het 'hermetische', of in gewoon Nederlands 'het moeilijke', waarin hij of zij naar onze mening in enkele andere inzendingen toch uitglijdt, teveel overhelt naar gewild moeilijk en intellectueel. Maar in dit gedicht komt alles op de juiste manier samen: economisch gebruik van de taal, verrassing, mysterie, magie door de verwisseling van schrijver en rivier. Niet gemakkelijk maar wel echte klasse: onze favoriet!